ELEMENTE DE ANALIZĂ A TURULUI CAMPIONATULUI DIVIZIEI A

Principala bază a discuțiilor din cadrul consfătuirii antrenorilor, desfășurată în ziua de 20 decembrie 1971, a constituit-o „Analiza turului campionatului divizionar A", prezentată — în numele Colegiului central al antrenorilor — de către antrenorul federal prof. Ion Voica.

Publicăm mai jos textul acestei analize.

Campionatul divizionar A din acest an, al 54-lea din istoria fotbalului nostru, a început în condiții avantajoase față de ceilalți ani. Federația Română de Fotbal analizînd, în vara anului 1971, atît stadiul de dezvoltare a fotbalului nostru, cît și posibilitățile afirmării lui mai vaste pe plan internațional, a luat o serie de hotăriri și măsuri menite să depășească faza acumulărilor realizate după campionatul mondial ediția 1970. Și a fixat obiectivul calificării țării noastre în sferturile de finală ale Cupei Europei și a reprezentării cît mai sus a cluburilor noastre în ierarhia cupelor U.E.F.A., pornind de la necesitatea acordării unei perioade mai mari de odihnă-refacere decît în anii precedenți, indicînd mărirea vacanței de vară de la 8—12 zile (cît se obișnuia) la 12—17 zile, corespunzător cerințelor fiecărei echipe în parte. Putem spune chiar, că spre deosebire de anii trecuți, atît concediul cît și perioada pregătitoare de vară au fost suficiente ca durată existînd posibilitatea de a se asigura atît refacerea jucătorilor și aducerea lor la indici superiori ai capacității de efort, cît și omogenizarea echipelor.

Trebuie menționat, de asemenea, că înaintea începerii campionatului, antrenorii divizionari A au luat parte la un curs organizat de F.R.F., în cadrul căruia s-au făcut și o serie de recomandări avînd ca teme principale sporirea capacității de efort și unele probleme privind desfășurarea și organizarea jocului.

ELEMENTE DE PROGRES...

Pornind de la aceste recomandări și considerații să încercăm a analiza turul actualului campionat, evidențiind părțile pozitive și negative ale acestuia. Și vom începe cu elementele de progres înregistrate, menționînd mai întîi pe acelea care se referă la conținutul jocului. În această privință trebuie arătat că, în prezent, s-au realizat importante cîștiguri — grație îndeosebi unei atitudini mai realiste a antrenorilor și jucătorilor — în primul rînd în domeniul dinamicii jocului, lucru manifestat pregnant în: orientarea în teren, perseverența în atac, spiritul ofensiv și participarea jucătorilor la ambele faze. Și mai concret această preocupare s-a materializat în creșterea valorică a jocului echipelor aflate în deplasare. Și nu ne referim atît la numărul de puncte cîștigate, cît la conținutul jocului echipelor noastre în deplasare (cazul unor formații ca U.T.A., A.S.A., Universitatea Cluj și parțial Dinamo, F. C. Argeș).

Trebuie remarcată de asemenea și preocuparea sporită a unor echipe ca Sport Club, U.T.A., Steagul roșu, F. C. Argeș și A.S.A. pentru un joc organizat, a jucătorilor în general, pentru trasul la poartă ca și eficacitatea, simțitor îmbunătățită în cazul acțiunilor colective prelungite și în acela al fazelor fixe.

În al doilea rînd, se poate afirma că în ceea ce privește pregătirea fizică, echipele au dat dovadă de o mai bună rezistență de competiție, lucru confirmat, după cum se știe, în ultimele etape cînd divizionarele noastre A au disputat în 15 zile un număr de cinci jocuri oficiale, aceasta însemnînd un meci oficial la trei zile.

Pe de altă parte și angajamentul fizic este ceva mai apropiat de cerințele fotbalului modern, chiar dacă el nu se aplică pe toată durata jocului. Luînd ca prototip întîlnirea Dinamo — Steaua și continuînd cu altele ca U.T.A. — Steaua, A.S.A. — Sport Club, Dinamo — Universitatea Cluj, C.F.R. Cluj — Politehnica, Sport Club — U.T.A., iată cîteva din acelea care s-au detașat din acest punct de vedere.

...DEFICIENȚE...

Turul acestui campionat a reliefat însă, în jocul echipelor noastre și o serie de carențe importante din rîndul cărora evidențiem pe cele ale căror repercusiuni se răsfrîng nemijlocit asupra valorii spectacolului sportiv și anume:

• **lipsa angajamentului fizic pe toată durata jocului, replierea greoaie și aplicarea presingului în mod sporadic.** Jucătorii noștri nu pot suporta încă, în mod continuu, travaliul celor 90 de minute. Înregistrările efectuate asupra unora dintre ei au arătat că aceștia se angajează la efort din cînd în cînd, neparticipînd efectiv la joc (Grozea, Doru Popescu, Dumitrache, Ene Daniel, Vigu, Pescaru); așa după cum avem și un fond de jucători care acționează mai aproape de cerințele jocului (Sătmăreanu, Lucescu, Tănase, Anca, Mioc, Nunweiller VI. Simionaș, Cadar);

• **atacarea porții adverse se face încă printr-un joc excesiv de pase laterale, înapoi și scurte.** Un procent de circa 60—70 la sută din transmiteri se fac înapoi și lateral. Rezultă deci că un număr mic de pase au direcția către înainte. În această categorie se încadrează Rapid, Universitatea Craiova, C.F.R. Cluj și Crișul;

• **demarcările explozive, surprinzătoare sînt efectuate rar.** De cele mai multe ori avem de a face cu simple alergări, fără scop tactic, în jurul adversarului (Ene Daniel, Doru Popescu, Lupulescu, Sălceanu, Florian Dumitrescu);

• **susținerea jucătorului cu balonul este un alt aspect negativ destul de evident în jocul echipelor noastre.** De foarte multe ori se acționează izolat și din această cauză acțiunile întîrzie destul de mult;

• **inconstanța valorică a echipelor** este însă aceea care a ieșit cel mai mult în evidență. Aceasta este de altfel și problema care ne frămîntă cel mai mult deoarece de ani de zile avem de a face cu o constanță... a inconstanței. Și aici este cazul să arătăm că, exceptînd unele formații (U.T.A., A.S.A., Sport Club și parțial F. C. Argeș, Universitatea Cluj, Steagul roșu) celelalte divizionare A și în special Dinamo, Steaua, Universitatea Craiova au avut evoluții contradictorii, aproape de la etapă la etapă. Prin calitatea jocului lor, ele s-au apropiat valoric de altele socotite ca avînd o valoare intrinsecă mai mică (Jiul, Petrolul, Farul, Politehnica Iași). Aceste comportări pe linia mediocrității trebuie puse în legătură și cu modul necorespunzător în care a fost împletită munca de instruire, cu competițiile interne și internaționale pe de o parte, iar pe de alta cu refacerea, viața sportivă, și comportamentul disciplinar.

...ȘI CAUZELE LOR

În continuare ne propunem acum să enunțăm principalele cauze care au determinat lipsurile de mai sus. Fără a respecta o anumită ordine a importanței, considerăm că acestea ar fi următoarele:

• **Capacitatea de efort necesară cerințelor practicării fotbalului la nivelul pretențiilor actuale este — ca durabilitate — insuficientă.** Prin aceasta vrem să scoatem în evidență lipsa de continuitate în timp pentru susținerea eforturilor mari, foarte mari. De asemenea, trebuie să mai adăugăm că durabilitatea efectelor pregătirii este scurtă, ceea ce, după cum deosebire prea netă între conținutul perioadei pregătitoare de iarnă (cînd se lucrează bine) și cel al perioadei pregătitoare de vară (cînd se lucrează mai puțin intens).

• **Obiectivizarea procesului de antrenament și a rezultatelor obținute nu constituie, decît cu foarte rare excepții, o metodă indispensabilă în munca practică de zi cu zi.** De aceea, Federația Română de Fotbal apreciază că antrenorii și medicii sînt principalii vinovați în privința neînțelegerii de către jucători a utilității testelor și a probelor de control, ca metodă de verificare a gradului de pregătire acumulată. Altfel cum ne-am putea explica atitudinea unor jucători care, după terminarea testului de rezistență într-un timp mai bun (sub 12 minute) nu mai continuă alergarea, mulțumindu-se, ca și în joc, cu strictul necesar și nimic mai mult.

Din datele pe care le posedă F.R.F. rezultă că echipele Politehnica Iași, C.F.R. Cluj, Petrolul, Rapid, Steaua și Crișul nu acordă atenția necesară testelor respective. Aceleași date ne arată că numai U.T.A. și într-o oarecare măsură Universitatea Cluj și Sport Club acționează ferm în această privință;

— **Recuperarea consumului fizic și nervos efectuat la antrenamente și jocuri nu a devenit încă parte inseparabilă a procesului de pregătire.** Așa-zisul antrenament invizibil este neglijat încă. De aceea, în majoritatea cazurilor cîștigul de pregătire acumulat la antrenamente și jocuri se cheltuiește în mod gratuit. În această situație ciclul se reia pe organisme nerecuperate.

Considerăm că, sub acest aspect, medicii echipelor ar trebui să acționeze mai hotărît. Rolul lor în dozarea antrenamentelor și în recuperare, în condițiile a trei jocuri pe săptămînă, nu se exercită încă în măsura preconizată. Colaborarea dintre antrenor și medic nu este încă fructuoasă. În unele părți există diferite disensiuni legate de pregătirea profesională, iar în altele se manifestă, chiar un oarecare dezinteres profesional.

La rîndul său, F.R.F. apreciază că mai sînt antrenori care nu sînt convinși de eficiența ajutorului dat de medicul de club. Numai așa se explică, printre altele, de ce unele colective cum ar fi U.T.A. Politehnica și Farul merg în deplasări, atît în țară, cît și peste hotare, fără medic;

— Avînd ca punct de plecare calitatea generală a jocurilor apreciem că **pregătirea jucătorilor nu are încă la bază considerente metodice suficiente,** lucrîndu-se încă în salturi și după ureche, fără o evidență precisă a efortului săptămînal. Nu ne referim, bineînțeles, la formele de evidență de ordin general, ci la aceea care reprezintă cuantumul lucrului și al efortului săptămînal, care ar oferi posibilitatea de a se constata ce s-a realizat din ceea ce a fost planificat (planificarea avînd în acest fel și un corespondent în munca practică).

— **Meciurile de pregătire și conținutul tactic al antrenamentelor nu constituie încă mijloace esențiale și eficace de îmbunătățire a desfășurării și organizării jocului.** Sarcinile nu sînt urmărite cu perseverență, iar jocurile-școală sînt transformate de regulă, în miuțe, devenite astfel un mijloc universal de pregătire.

— În sfîrșit, o altă cauză, care caută să explice lipsurile constatate, o considerăm a fi **numărul mare de zile petrecute în cantonamente de către unele echipe ca U.T.A., Dinamo sau Rapid.** Este cazul să arătăm și cu această ocazie, că abuzul de cantonamente (care întrec cu mult numărul celor 20 de zile pe sezon) este de multe ori contrar presupunerilor și așteptărilor, cu efecte negative asupra psihicului jucătorilor, el provocînd o dereglare a regimului de viață normal, ducînd adeseori la stări de epuizare psihică și chiar nevroze (Rapid, Dinamo).

ALTE CONSIDERAȚII ASUPRA DESFĂȘURĂRII TURULUI

Calendarul competițional intern a suferit inițial în prima jumătate a campionatului o singură modificare. Și aceasta datorită pregătirilor speciale în vederea meciului cu echipa Cehoslovaciei, cînd etapa din 7 noiembrie a fost transferată pe ziua de 17 a aceleiași luni, fără a se tulbura buna desfășurare a competiției. Ulterior au mai apărut și unele schimbări de date care au fost cauzate de obligațiile internaționale, în cupele europene, ale echipelor Rapid și U.T.A. Efectul deosebit al solicitărilor la efort l-au resimțit jucătorii internaționali, care, în general, de la 22 august și pînă în ultima etapă au jucat oficial la trei-patru zile o dată. Este a doua oară (prima dată după C.M. din Mexic) în istoria fotbalului nostru cînd sîntem nevoiți să jucăm timp îndelungat cîte două jocuri pe săptămînă.

Desigur, în urma acestor dese acțiuni internaționale oficiale, cluburile care au dat jucători loturilor au avut de suferit în privința omogenizării și a controlării curbei efortului. Aceasta este însă situația generală a tuturor jucătorilor și cluburilor avansate din lume, situație care se poate remedia printr-o mai bună orientare metodică și printr-o mai strînsă colaborare între cluburi și federație. Pe această cale, F.R.F. reamintește antrenorilor de la cluburile care au dat jucători loturilor naționale, că echipele lor au susținut în anii 1970—1971 cîte 52 de jocuri anual, existînd deci posibilitatea omogenizării formațiilor respective. De aceea, unele justificări din partea antrenorilor privind numai aceste aspecte (jucători-lot) nu ar folosi la depistarea adevăratelor cauze ale deficiențelor, cu atît mai mult cu cît fotbalul nostru a intrat mai tîrziu în acest regim competițional. De altfel, după cum este cunoscut, calendarul intern și internațional pe anul 1972 va fi mult mai încărcat. Și dacă efectul acestor eforturi a fost resimțit pînă acum peste așteptările noastre, aceasta s-a datorat atît adversarilor întîlniți, cît și insuficientului antrenament pentru eforturi mari ale jucătorilor noștri fruntași.

ASPECTE EDUCATIV-DISCIPLINARE

După cum se știe, în urma publicării documentelor de partid cu privire la munca educativă, au fost organizate de către F.R.F. un număr de trei acțiuni: ședința comitetului federal, aceea cu președinții C.J.E.F.S. și de cluburi și o ședință cu reprezentanții echipelor divizionare A. La toate aceste trei acțiuni s-au scos în evidență aspectele negative ce se mai întîlnesc în activitatea fotbalistică și s-au dat indicații ca problemele importante reieșite să fie discutate cu antrenorii și jucătorii.

După disputarea turului campionatului actual constatăm că există unele îmbunătățiri față de trecut, dar nu se simte încă o cotitură așa cum o dorim cu toții. Acest lucru reiese atît din numărul etapelor de suspendare dictate de F.R.F. cît și din următoarele aspecte negative pe linie educativ-disciplinară:

— **acte de indisciplină repetate ale jucătorilor atît în** procesul de antrenament, cît și în viață de toate zilele, față de care conducerile secțiilor și ale cluburilor s-au dovedit neputincioase sau nu au luat atitudine hotărîtă la timpul potrivit. Exemple: Dumitrache, Răducanu, Olteanu (F. C. Argeș), Pîrvu (Universitatea Craiova);

— **tendința unor jucători spre un joc dur și periculos,** cum ar fi: Tonca, Hriței, Smarandache, Sătmăreanu II, Dinu (Dinamo), Vigu, Deselnicu, Stoica, Bădin, Nistor (Farul), Olteanu (F. C. Argeș);

— **proteste de cele mai multe ori nejustificate,** în bloc, ale echipelor Dinamo, Steaua, F. C. Argeș, Farul;

— **atitudini necorespunzătoare** prin crearea de busculade, îmbrînceli, injurii, aspecte care apar mai frecvent la echipele Dinamo, Rapid;

— **suspendări de terenuri** la Cluj și Oradea.

Spre sfîrșitul campionatului, la noianul de aspecte neplăcute prezentate mai sus, s-au mai adăugat și altele la fel de grave cum ar fi: incidente antrenori și arbitri (Gh. Constantin — N. Rainea), antijoc, atitudine de intimidare a adversarului prin mijloace nepermise de regulament și lipsă de condescendență sportivă cum a fost cazul echipei Rapid în jocul cu Tottenham; simulări absolut gratuite la jucătorii echipelor Dinamo și Politehnica Iași și, în fine, atitudinea deplorabilă a antrenorilor B. Marian, Gh. Nuțescu și Șt. Onisie care s-au insultat grav dîndu-se pur și simplu în spectacol.

Am enumerat numai cîteva exemple destul de edificatoare pe marginea cărora se poate concluziona astfel: **sub aspect educativ-disciplinar situația se prezintă destul de grav,** chiar dacă numărul jucătorilor suspendați este totuși relativ mic, chiar dacă turul acestui campionat a consolidat și unele plusuri la acest capitol (echipele U.T.A., Steagul roșu și Politehnica fără nici o abatere; acordarea premiului fair-play jucătorului Lereter; luările de atitudine și măsuri în privința jucătorilor Tătaru și Peronescu).

Dar — după cum s-a arătat, problemele educativ-disciplinare discutate și într-o ședință specială cu reprezentanții Diviziei A au evidențiat o situație de fapt care îngrijorează. Și asta cu atît mai mult cu cît în acest an, 1971, am obținut o serie de succese pe plan internațional care ne dădeau dreptul să pretindem satisfacții asemănătoare și pe plan educativ-disciplinar.

În sfîrșit, cîteva cuvinte despre arbitraje a căror analiză va face obiectul unei acțiuni separate a Colegiului central de arbitri. Semnalăm totuși pînă atunci că, **în general, arbitrajele au corespuns calitativ, dovada constituind-o și media bună a calificativelor obținute de cavalerii fluierului** în turul acestui campionat. La capătul celor 120 de meciuri disputate, făcîndu-se media notelor acordate de revista „Fotbal", a stelelor acordate de ziarul „Sportul" și a calificativelor date de observatorii federali, a rezultat o medie peste 8, care poate fi apreciată ca bună.

În concluzie, **considerăm că acest tur al campionatului Diviziei A a dovedit că acolo unde există preocupare pentru problemele majore ale fotbalului, rezultatele nu întîrzie să apară.** El a confirmat buna orientare a Colegiului central în ceea ce privește indicațiile metodice date la începutul campionatului. Dar a scos în același timp la iveală o serie de deficiențe, mai vechi sau mai noi, care trebuie evitate pe cît posibil pentru ca să ne putem continua cu succes drumul ascendent pe care ne aflăm în prezent.